

καὶ γὰρ τοῖς ἀγωνιάσιν συμβαίνει, καὶ τοῖς φο-
 βουμίαις. σφοδρῆς δὲ, οὐ γίνεται μία ἢ
 πληγὴ, ἀλλὰ πλείους, ὡς ἄρ' ἡ τῆς παρενδυ-
 ρου μύθου χορδῶν. λβ Δεῖα τί οἱ μὲν ἀ-
 γωνιῶντες, βαρὺ φθέρησται· οἱ δὲ φοβού-
 μθοι, ὄξυ· ἢ ὅτι τοῖς μὲν φοβουμίαις, κα-
 ταψύχεται ὁ τόπος ὁ πρὸς τὴν καρδίαν, κα-
 τὰ ὁρμώντος τῆ θερμῶ· ὡς ὀλίγον ἀέρα
 κινουσιν· ἢ γὰρ ἔχειν ἐν τῇ θερμῶ· τοῖς δὲ, B
 αἰὶα φέρεται τὸ θερμὸν, ὡς ἄρ' τοῖς αἰχμησ-
 τῶν· δι' ἀρχμῶν γὰρ [καὶ] ἀγωνιάσιν.
 τοῖς δὲ αἰχμησῶν ἀνα φέρεται πρὸς τὸ
 πρὸς ὄσπον. σημεῖον ἧ, ὅτι ἐξέρχεται γίνονται
 μῆλλον. σιωπῆται οὐκ καὶ παρῶν ποιεῖ τὸν
 ἀέρα, ὡ φθέρησται ὁ δὲ τοιοῦτος, βραδύως
 ὠθεῖται. τὸ δὲ βραδύ ἐν φωνῇ, βαρὺ ὄσιν.
 λγ Δεῖα τί δυνωκώτερα ἢ νύξ τῆς ἡμέρας
 ὄσιν, πότερον ὡς ἄρ' Ἀναξάγωρος φησὶ, διὰ C
 τὸ τῆς μὲν ἡμέρας. σίζειν καὶ ἰσοφείν τὸν
 ἀέρα θερμῶν μῆλλον ὑπὸ τῆ ἡλίου· τῆς ἧ
 νυκτὸς, ἢ συχρῶν ἔχειν, ἀτε ἐκλειοπίτος τῆ
 θερμῶ· ἔν) δὲ μῆλλον ἀκουσὸν μνησὸς ὄν-
 τος ἰσοφου· ἢ διότι διὰ τῆ κωκώτερου μῆλλον
 ἀκουσὸν ὄσιν, ἢ διὰ τῆ πλείους. ἐστὶ ἧ τῆς μὲν
 ἡμέρας, ὁ ἀὴρ πυκνός, ἀτε πεπληρωμῆ
 ὑπὸ τῆ φωτὸς καὶ τῆ ἀκτίνων· τῆς δὲ νυ- D
 κτὸς, ἀρῶτερος, διὰ τὸ ἀπληλυθῆναι ἐξ
 αὐτῆ τὸ πῦρ καὶ τὰς ἀκτίνας, σώματα ὄντα.
 ἢ ὅτι τῆς μὲν ἡμέρας, τὰ σώματα ὄντα πρὸς
 πολλὰ πῶν διασταν ἔλκει· διὸ ἐκ δυνωκένος
 ὄσιν πρὸς τῶν ἀκούει· καὶ τὸ πρὸς τῆν, ἡμῶς
 παρῶν, μῆλλον ἐν τῇ ἡμέρα ἢ τῇ νυκτὶ, καὶ
 αὐτὰ πρὸς τὰς πρὸς τῆς ὄσιν. χωρὶς δὲ
 αἰσθησιν διασταν, κατὰ τῆ αἰσθησιν πόνον E
 ἧ, ὡς ἄρ' εἴρηται τὸ, νοῖς ὄσιν, καὶ νοῖς ἀκούει.
 νυκτὸς ἧ τῆς ὄσιν ἀρῶσιν, καὶ τῆς δια-
 νοίας μῆλλον ἡρεμώσιν, ὁ τῆς ἀκούος πόνος
 (μῆλλον) ἀναρῶσιν, κατὰ τῆ τῆ ἡμέρας,
 δυνωκένος μὲν ὄσιν τῆ ἡχῶν ὁμοίως, ἐξ ἀρῶσιν
 πόνος δὲ μῆλλον τῆ διασταν, διὰ τὸ μῆτε αὐ-
 τῶν ἐνεργεῖν, μῆτ' ὑπὸ τῆς ὄσιν παρενο-
 χλεῖσιν, κατὰ τῆ τῆ ἡμέρας. λδ Δεῖα τί F
 οἱ ἀρῶνοι, ὄσιν πῶν δὲ καὶ γυναικῶν, καὶ οἱ ἢ δὴ
 ἡσόντες, καὶ οἱ ἄνωχρῶν, ὄξυ φθέρησται. οἱ
 δὲ ἀρῶνοι, βαρύτερον· [ἢ] δι' αἰσθησιν τῆ
 κινουῦτος μορέου τὸν ἀέρα· ὀλίγον γὰρ τὸ
 αἰσθησιν κινεῖ. ὁ ἧ ὀλίγος, ταρῶ φέρεται τὸ ἧ
 ταρῶ φερεμῶν, ὄξυ. ἢ διότι ὁ πόνος ὁ πρὸς τῆς, δὲ οὐ ἢ φωνῇ φέρεται, τῆς μὲν ἀρῶνοις μικρῶν·

Nam utrisque, & trepidantibus, & metuen-
 tibus accidit, ut ita afficiantur. Cum cor
 autem concutitur, ictus nequaquam effici-
 plures potest, sed plures proficiantur, ut e-
 fidibus laxiàs intentis, necesse est. 32 Cur
 vocem homines trepidantes grauem, me-
 tuentes acutam reddant? An quòd metu-
 titus locus cordis refrigeratur, cum calor
 deorsum se defert, ita quòd parum aëris
 excitare possint, vires enim positæ in calo-
 re sunt. Trepidantibus autem calor loca
 petit superiora, ut etiam pudore affectis
 effert idem fese ad faciē. Cuius iudicium
 est, quòd plenius erubescunt. Resoluit ig-
 gitur, multumque aëris, quo loquimur, ef-
 ficir: hic autem tardè propellitur: tardum
 verò non nisi graue in voce est. 33 Cur
 nox ad audiendum aptior est, quàm dies?
 Vtrum (ut Anaxagoras ait, quòd aër inter-
 diu striget à Sole concafactus, & obstre-
 pit, noctu requiescit, utpote cum omnis
 calor abfuerit. Tunc autem quæque audi-
 ri melius possunt, cum nullus strepitus est.
 An quòd per inanium facultas audiendæ
 amplior, quàm plenius datur. Est autem
 aër interdiu densus, ut qui luce, radiisque
 refertus sit: noctu autem rarior, quòd ex
 eo ignis & radij decesserunt, quæ corpora
 esse dixeris. An quòd corpora multifariam
 interdiu vim intelligendi disperitiuntur,
 inque res varias deducunt, itaq; clara au-
 diendi eripitur sensio. Et eo quòd omnia
 die magis, quàm noctu, agimus, ipsa quo-
 que intelligentia negotiis corporis impe-
 dita est. Sensus autem, vbi se iunctus ab in-
 telligentia est, labore vel insensibili-
 tera habet: unde dictum, Mens videt, mēs
 audit. At vero noctu, cum noster intuitus
 omni sit munere liberatus, magisque in-
 telligentia requiescat, meatus aurium vel
 amplius patent, vel nihilo minus, quàm
 die, ut capax sonorum pariter est, sic mel-
 lius eosdem sonos referre ad intelligen-
 tiam potest: quoniam nec ipsa intelligen-
 di vis quippiam agat, nec ab aspectu ten-
 tetur, ut fieri interdiu solet. 34 Cur o-
 mnes, qui humore prolifico vacant, ut pue-
 ri, mulieres, decrepiti, & spadones, vo-
 cem reddant acutam, viri autem, qui fir-
 ma ætate sunt, grauiorē? An propter mem-
 bri imbecillitatem, quod mouere aërem
 solet. Mouet enim exiguum aërem, quòd
 imbecillum est: exiguum velocius fertur
 quod velociter fertur acutum est. An quòd
 primus meatus, quæ vox permeare so-
 let, omnibus semime vacuis pusillus est: